

Merhaba...

Yaz sıcakları hala sürerken, çevremizde ve ülkemizde yaşanan toplumsal olayların sıcaklığı da devam etmektedir. Suriye’de, Libya’da, Mısır’da yaşanan olaylar ve değişimlerle birlikte Doğu Akdeniz’de de sular ısınmaktadır. Ülkemizi de çok yakından ilgilendiren bu gelişmelerde; ülkemizin uzun vadeli yararını, barışı, demokrasiyi ve halkların kardeşliğini savunmak ve bu temelde politikalar üretmek önem kazanmaktadır. Emperyalizmin oyunlarına gelmeden uzun vadeli komşuluk ilişkileri kurmak, bölgedeki tüm ülkelerin ve halkların yararına olacaktır.

Ülkemizin en önemli sorunu olan Kürt sorunu için silahların sustuğu barış ortamında bir çözüm aranırken son günlerde terör ve şiddet, ivme kazanarak artmaktadır. Saldırılarda ve çatışmalarda anneler gencecik evlatlarını yitirmekte, ülkemiz kan kaybetmektedir. Uygulanmak istenen senaryoyla ülkemiz, acı ve gözyaşından başka bir sonucu olmayacak kanlı bir çatışma ortamına hızla sürüklenmek istenmektedir. Kardeşliğin ve dostluğun en köklüsünü, acının ve yıkımın da en şiddetlisini bilen bu coğrafyanın insanları, bu sorunun silah ve kanla çözülemeyeceğini geçmişten gelen deneyimleriyle öğrenmiştir. Bugünümüzü ve geleceğimizi karartan bu kanlı senaryo sonucunda kaybeden yüzyıllardır birlikte yaşayan halklar olacaktır. Ülkemiz insanları, barış ve kardeşlik içinde bir arada yaşama umuduna sarılma hayalleri kurarken, on yıllardır süren acı ve gözyaşlarına yenileri eklenmekte; savaş naraları, savaş çığırkanlıkları barış ve kardeşliğin sesini bastırmaktadır. Ülkemizi mutluluğa ve refaha taşıyacak tek şey, eşitlik temelinde barış ve kardeşlik içinde bir arada yaşamaktır.

Üyelerimizin yaşadığı işsizlik sorunu, en önemli sorunumuz olarak durmaktadır. Bu konuda Odamızın hazırladığı raporlara ve yazışmalara, hükümet yetkililerinin duyarsızlığı ortadadır. İşsizliğin çözümü için sektöre yatırım yapılması, sektörün teşvik edilmesi ve kamu madencilik kuruluşlarının güçlendirilmesi gerekmektedir. Bu konuda herhangi bir adım atılmadığı gibi, öyle bir niyette görülmemektedir. Oda olarak, görüş ve önerilerimizi yetkililere ileterek, kamuoyuyla paylaşmaya devam edeceğiz.

İş bularak çalışmaya başlayan üyelerimizin hem çalışma koşulları hem de aldıkları ücretler, aldıkları eğitime karşılık gelmemektedir. Yoksulluk sınırının altında alınan ücretlerin ve olumsuz çalışma koşullarının düzeltilmesi için Oda olarak bu yasama yılında da TBMM’de gerekli yasal dü-

zenlemeler için çalışma yapılacaktır. Bu konuda sorumluluğu bulunan iktidar partisi milletvekillerine görevleri tekrar hatırlatılacaktır.

AB ülkelerinden bazıları ekonomik krizle boğuşurken bir önceki çeyrekte en yüksek büyüme hızı sıralamasında üçüncü sırada yer alan Türkiye’nin, Çin’den sonra ikinci sırada olduğu ve büyümenin rakamsal değerinin de yüzde 8.8 olduğu belirtilmektedir. Son üç ayın büyüme beklentisinin yüzde 6.8 dolayında olduğu dikkate alındığında, yüzde 8.8 yüksek bir büyüme olarak ortaya çıkmaktadır. Ekonomistler, konuyu çeşitli yönleriyle tartışmaktadır. Gereğesi ne olursa olsun Türkiye “büyüyen bir ekonomiye” sahip, pek çok ülkenin “yüzde 1’ler dolayında bir büyümeye” sevindiği koşullarda yüksek büyüme hızları yakalayan bir ülkedir. Ancak bu büyüme kime yaramaktadır? Türkiye’nin 74 milyonluk nüfusunun tamamı bu büyümeden yararlanmakta mıdır, yoksa büyümenin getirdiği büyük birikim, bir avuç patron ve sermayenin cebine mi girmektedir? Eğer “bu yüksek büyüme”den işçisi, memuru, patronu, emeklisi ve diğerleri yararlanmış olsaydı; yani Türkiye bir yılda yüzde 7 dolayında büyürken, işçinin de patronun da, emeklinin de, memurun da, esnafın da gelirlerinde yüzde 7’ler dolayında bir gerçek gelir artışı olsaydı, elbette bu büyümenin sonuçları herkese yansırı. Ancak ülkemizde ücretler, maaşlar, “bir kriz yöntemi” olan, “hedeflenen enflasyon” a bağlanmıştır. Memurların, işçilerin; emeklilerin ücret ve maaşları bu enflasyonu aşamayacak biçimde belirlenmektedir. Böylece daha baştan çalışanların, emekçilerin büyümeden pay alması olanaksız hale getirilmektedir. Çünkü emekçilere yapılan zam ancak enflasyon kaybını giderecek düzeydedir. Kaldı ki, hedeflenen enflasyonla gerçekleşen resmi enflasyon arasında önemli bir fark vardır. Daha da önemlisi “emekçilerin enflasyonu” nun “gerçekleşen enflasyon” dan da çok yüksek olduğu düşünüldüğünde, çalışanların bırakın büyümeden pay almayı gerçek gelirleri her yıl daha da azalmaktadır. Bunun ötesinde hızlı büyüme toplumun genel refah düzeyinde de bir artma yarattığından sabit gelirli, ya da gelirleri azalan emekçi kesimler, aslında eski gerçek ücretlerini korusalar da, gerçekte yoksullaşmaktadır. Dolayısıyla; ülke büyüse de emekçiler bu büyümeden gerektiği kadar pay alamıyorsa, emekçilerin ekonomisi de aynı hızla küçülüyorsa, adaletli bir gelir bölüşümünü savunmak öncelik kazanmaktadır.

Hükümet, “bütçe açığını kapatmak” gereğesiyle

zam yapmaya devam etmektedir. Elektriğe yapılan % 9,5 zammın ardından doğalgaz fiyatlarına da zam yapılmıştır. BOTAŞ, konutlarda kullanılan doğalgaz fiyatlarına yüzde 12,28 ile yüzde 14,35 arasında, sanayide kullanılan doğalgaz fiyatlarına ise yüzde 13,7 ile yüzde 14,30 arasında değişen oranlarda zam yaptığını açıklamıştır. Bu zamların zincirleme olarak tüm mal ve hizmetlere yansması sonucu enflasyon tırmanacak, ücretler sabit kaldığı için bölüşüm daha da bozulacaktır. Dolayısıyla bu zamlar, tüm emekçilerin yaşamını daha da zorlaştıracaktır. Çalışanlara yapılan yıllık yüzde 4'lük artışlar dikkate alındığında adaletsizliğin boyutu daha net anlaşıl-maktadır. Dış piyasalardaki fiyat dalgalanmaları ve dövizdeki artış gerekçesiyle yapılan bu zamlar nedense, dünyadaki petrol fiyatları ve döviz ucuzladığında fiyatlara aynı oranda indirim olarak yansımamaktadır. Zammın asıl nedeni, elektrik dağıtım bölgelerini satın alan şirketlerin maliyet artışları nedeniyle kar oranlarının düşmesidir. Bütün yük, emekçilere ve dar gelirli'lere yüklenmekte, fatura onlara kesilmektedir. Bu gelişmelerden meslektaşlarımız da olumsuz etkilenecek ve ceplerinden daha fazla para çıkacak, yaşam standartları biraz daha düşecektir. Enerji, temel yaşamsal bir haktır. Bedelini ödeyebilenin yararlandığı, ödeyemeyenin enerji hakkında mahrum bırakıldığı, enerjiji meta olarak gören anlayış kabul edilemez.

Üç yılda bir gerçekleştirilen Dünya Madencilik Kongresinin 22.cisi ülkemizde yapılmıştır. 1979 yılında İstanbul'da düzenlenen söz konusu Kongre, 32 yıl sonra yine İstanbul'da Lutfi Kırdar Kültür Merkezinde gerçekleştirilmiştir. Dünya Madencilik Kongresi Türk Milli Komitesi ile Odamızın da desteklediği Kongre kapsamında 330 yerli ve yabancı bildiri sunulmuştur. Dünyanın değişik ülkelerinden çok sayıda bilim insanının katıldığı Kongreyi, yerli ve yabancı 1197 kayıtlı delege takip etmiştir. Teknolojik gelişmelerin sergilendiği ve 1105 ziyaretçinin gezdiği fuar ise kongre süresince açık kalmıştır. Kongre programı çerçevesinde, sosyal aktiviteler gerçekleştirilmiştir.

Ülkemiz insanının yüreğini sızlatan 2 Temmuz 1993'de Sivas'ta yaşanan vahşeti ve insanlık suçunu bir kentin tamamına yüklemek kesinlikle doğru değildir. Ancak, bu kente ve ülkemize yakışmayan kara lekeyi temizlemek öncelikle bir insanlık görevidir. Her yıl yapılan anma etkinliklerini bu yıl yasaklayarak olayı unutturmaya çalışanlar, gerçek katillerden hesap sorulmadan kamu vicdanının sızlamaya devam edeceğini bil-melidirler.

12 Eylül askeri darbesinin üzerinden 31 yıl geçmiştir. Bundan 31 yıl önce, tank sesleriyle ve marşlarla uyandırılmamızla başlayan süreç Türkiye'yi siyasal, sosyal, hukuksal ve bilimsel alanlarda büyük yıkımlara uğratmıştır. Hukuk, adalet, bilim, emek ve çalışma yaşamı yok edilmiş, emekçilerin kazanılmış bütün hakları zorla ellerinden alınmıştır. 12 Eylül; demokrasinin, özgürlüklerin kısıtlanması, her türden hak arama arayışının ve örgütlenme girişimlerinin baskı altına alınması, madencilik başta olmak üzere kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi, gençlerin geleceksizliğe mahkum edilmesi, toplumun gerici ve ırkçı akımların etkisi altında şekillendirilmesinin önünü açmış olmasıyla hatırlanmaktadır. 12 Eylül ve 12 Eylül'ü oluşturanların yaratmış oldukları hukuksuzluğu ortadan kaldırmanın yolu, temel hak ve özgürlüklerin önündeki engelleri tamamen kaldırmaktan ve örgütlü toplumu geliştirmekten geçmektedir.

Bu dönemde de işyeri gezileri yapılarak üyeleri-mizle buluşulmuştur. Kayseri ve ilçelerindeki madden işletmeleri ve Marmara Adasındaki mermer işletmeleri bu kapsamda gezilmiştir. Yine kamu kurumlarının yöneticileri ziyaret edilerek meslektaşlarımızın sorunları iletilmiş ve çözüm önerileri tartışılmıştır.

Dönem içinde TMMOB etkinliklerine katılım sağlanarak destek verilmiştir. TMMOB tarihinde önemli bir yeri olan 19 Eylül 1979 iş bırakma eyleminin yıldönümünü 19 EYLÜL TMMOB MÜHENDİS, MİMAR, ŞEHİR PLANCILARI DAYANIŞMA GÜNÜ olarak kutlamak için, "Mesleğimize ve örgütümüze sahip çıkıyoruz" diyerek basın açıklamalarına katılım sağlanmıştır. Ankara'da düzenlenen yerel kurultaylara da üyelerimizce katılım sağlanarak destek verilmiştir. TMMOB Başkanlarımızdan Teoman ÖZTÜRK, ölüm yıldönümünde anılmıştır.

Sürekli Eğitim Merkezimizce Teknik Nezaretçi, Net-Cad 2 ve 3 Boyutlu Madencilik Uygulamaları ve Net PRO-MİNE eğitimlerine devam edilmiştir.

Sayın Üyemiz;

Odamız sizlerle birlikte daha güçlü ve daha üretkendir. Sizlerin desteği ve katılımı sorunlarımızın çözümünü kolaylaştıracaktır. Bu nedenle bugüne kadar verdiğiniz desteğin devamı oldukça önemlidir. Bu düşüncelerle sizlere tüm sevdiklerinizle birlikte sağlıklı, mutlu bir yaşam diliyoruz. Bir sonraki sayıda buluşmak üzere...

Saygılarımızla
YÖNETİM KURULU